

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csomós Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Scheirich Gyula ügyvéd által képviselt alperes ellen vezetői megbízás visszavonása miatt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 2.M.26/2007. szám alatt megindított és a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.215/2007/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.215/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2005-től kezdődően töltötte be az alperes Osztálya osztályvezetői beosztását. A felperest az alperes a 2003. október 10. napján kelt soros minősítése alapján a T. és M. Osztály osztályvezetői beosztás ellátására alkalmatlannak minősítette, és 2003. december 1-jei hatállyal alacsonyabb, nevezetesen szolgálatparancsnok-helyettes beosztásba helyezte. A minősítéssel és az alacsonyabb beosztásba helyezéssel összefüggésben indult munkaügyi perben a Gyulai Munkaügyi Bíróság a 2006. július 5-én kelt 2.M.288/2006/3. számú részítéletében az o.-i parancsnok parancsát hatályon kívül helyezte és a felperest t. és m. osztályvezető beosztásba visszahelyezte. Kötelezte az alperest, hogy nyolc napon belül a felperes foglalkoztatását a tűzoltási és műszaki mentési osztályvezetői beosztásban kezdje meg.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Békés Megyei Bíróság a 2006. október 24-én kelt 3.Mf.25.551/2006/4. számú részítéletében az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

A jogerős részítélet alapján az O.-i Tűzoltóság parancsnoka a 2006. november 21-én meghozott parancsában a felperest 2003. december 1-jei visszamenőleges hatállyal kinevezte az alperes állományába t. és m. osztályvezetőnek, megállapította a besorolását és az illetményét, és előléptette - sorosan - a Hszt. 78. § (1) bekezdése alapján tűzoltó alezredessé. Az O. Tűzoltóság parancsnoka a következő napon, vagyis 2006. november 22-én kelt parancsában a Hszt. 245/D. §-ára hivatkozással a felperes t. és m. osztályvezetői kinevezését 2006. november 22-ei hatállyal visszavonta, és parancsában 2006. november 23-ai hatállyal a Hszt. 245/D. § (1) bekezdése és a 46. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással a parancsnokságon a T. és M. M. Osztály állományába szolgálatparancsnok-helyettes beosztásba helyezte, és megállapította a besorolását és az illetményét.

A felperes a vezetői kinevezése visszavonását és az alacsonyabb beosztásba helyezést elrendelő parancsok ellen szolgálati panaszt jelentett be, amelynek azonban sem a tűzoltó parancsnok, sem O. Város polgármestere nem adott helyt.

A felperes a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében a sérelmezett parancsok jogellenességének megállapítását, eredeti beosztásba történő visszahelyezését, és az alperesnek a költségeiben való marasztalását kérte. Az alperes részéről a Hszt. 5. § (1)-(3) bekezdéseibe ütköző rendeltetésellenes joggyakorlásra hivatkozott, mivel formálisan eleget tett ugyan a jogerős bírósági döntésben foglaltaknak, azonban a foglalkoztatását az osztályvezetői beosztásában egyáltalán nem kezdte meg.

A munkaügyi bíróság ítéletében az alperes parancsait hatályon kívül helyezte és a felperest a t. és m. m. osztályvezetői beosztásba visszahelyezte. Kötelezte az alperest, hogy nyolc napon belül a felperes foglalkoztatását a tűzoltási és műszaki mentési osztályvezetői beosztásban kezdje meg. Az ítélet indokolásában kitért arra, hogy a felek között évek óta fennálló peres viszony alapjául olyan munkáltatói intézkedések szolgáltak, amelyek utóbb rendre jogellenesnek bizonyultak. A jogerős részítélet ellenére a vezetői beosztásban történő foglalkoztatás helyreállítása ténylegesen és a véglegesség szándékával nem történt meg. A bíróság a bizonyítékok értékelése során arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes célja a vezetői beosztásban foglalkoztatás mindáron való megszüntetése volt.

Az alperes az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a cél - a bíróság megállapításával szemben - a

tűzoltóság vezetőhelyettesi pozíciójának megnyugtató rendezése volt, amelynek megoldásaként a jogait jóhiszeműen gyakorolva a Hszt. 245/D. §-a szerint járt el. Az alperesi parancsnok szerint ugyanis az osztályvezetői és egyben a tűzoltóság vezetőhelyettesi feladatok ellátására az általa kiválasztott személy a megfelelő. A rendeltetésellenes joggyakorlást a felperesnek kellett volna bizonyítania, aki azonban semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) és 254. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával annak helyes indokai alapján hagyta helyben azzal a kiegészítéssel, hogy az alperes eljárása a jogerős részítélettel való szembehelyezkedésként értékelhető.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a költségekben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Hszt. 245/D. §-a a vezetők kiválasztására az alperesi parancsnoknak biztosít szabad mérlegelési kompetenciát. A vezetői megbízás visszavonása ezért az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben nem a felek között folyamatban volt és az alperes pervesztességével zárult perekre vezethető vissza, hanem arra, hogy az alperesi parancsnok az általa legmegfelelőbbnek minősített vezető kollegájával kívánta a parancsnokság leoptimálisabb vezetési struktúráját kialakítani, aki valóban nem a felperes. A felek közt egyébként nem perek, hanem egyetlen elhúzódó peres eljárás folyt, a felperes és pertársai által a tizenharmadik havi illetmény megfizetése tárgyában indított perben pedig az alperes nem lett pervesztés. A munka megszervezése, az ahhoz rendelt munkaerő felvétele, illetőleg elbocsátása, irányítása a munkáltatói érdekkörbe tartozó döntés. A bíróság nem foglalkozhat a munkáltatói döntések ésszerűségével, gazdasági hatásaival, csak konkrét jogsérelem megállapítása esetén avatkozhat be. Ilyen konkrét jogsérelmet azonban a felperes nem tudott megjelölni, a rendeltetésellenes joggyakorlást semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelme szerint az első és másodfokon eljáró bíróság az alperesi magatartásokat azok folyamatában értékelte, és ennek a folyamatnak a szerves részeként tette vizsgálat tárgyává a támadott munkáltatói intézkedést. A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes magatartása a jogerős részítélettel való tudatos szembehelyezkedésként értékelhető, és megvalósította a rendeltetésellenes joggyakorlást.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A szolgálati viszonyral kapcsolatos jogokat rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni. A törvényben meghatározott jog gyakorlása jogellenessé válik, ha annak célja más jogos érdekének csorbítása, vagy ha komoly érdek nélkül erre vezet (Hszt. 5. § (2) bekezdés). A felperes a perben a városi tűzoltóparancsnok 2006. november 22-én hozott, a Hszt. 245/D. § és a 46. § (2) bekezdés b) pontjára alapított jogszerű parancsainak hatályon kívül helyezését a bíróságtól rendeltetésellenes joggyakorlásra hivatkozással kérte. A perbeli esetben az alperest a tűzoltási és műszaki mentési osztályvezetői beosztásba történő visszahelyezésre, és ebben a beosztásban a felperes foglalkoztatásának 8 napon belüli megkezdésére, a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.551/2006/4. számú jogerős részítélete kötelezte, amely részítéletet - az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - a Legfelsőbb Bíróság az Mfv.II.10.003/2007/4. számú ítéletében hatályában fenntartott.

Az alperes a perben nem vitatta, hogy az eredeti állapot helyreállításának csak formálisan tett eleget. A városi tűzoltóparancsnok december 21-én a jogerős részítélet végrehajtásaként a felperest tűzoltási és mentési osztályvezetői beosztásba kinevezte ugyan, azonban ebben a beosztásban a foglalkoztatását nem kezdte meg, mert a következő nap a kinevezést visszavonta, és a felperest ismételten alacsonyabb beosztásba helyezte. Az alperes részéről a jogerős részítélet ilyen módon történő végrehajtásával megvalósult a Hszt. 5. § (2) bekezdésében foglalt törvényi tényállás, ugyanis az alperes egyébként jogszerű intézkedése a felperes jogos érdekének csorbítására vezetett. Az alperes korábbi, a felperest alacsonyabb beosztásba helyező intézkedését jogerős részítélet jogellenesnek mondta ki, következésképpen a felperesnek jogos érdeke fűződött az eredeti beosztásban való továbbfoglalkoztatáshoz, amelyre egyébként az alperest a bíróság kötelezte. Ilyen tényállás mellett a bíróságok a felperes további bizonyítási indítványának hiányában is okszerűen jutottak arra a következtetésre, hogy a vezetői megbízás indokolás nélküli visszavonásának jogát az alperes rendeltetésellenesen joggyakorolta.

A kifejtettekre tekintettel jogszabálysértés hiányában a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése, a felülvizsgálati eljárási illetékről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. október 8.

*Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné
s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő